

О.Г. Видра

БАГАТОВИМІРНИЙ ЦІЛІСНИЙ ПІДХІД ДО ПСИХОЛОГІЇ ОБДАРОВАНОСТІ І ТВОРЧОСТІ ОСОБИСТОСТІ

Видра О.Г. Багатовимірний цілісний підхід до психології обдарованості і творчості особистості. Дана стаття присвячена багатовимірному цілісному підходу в прикладному аспекті до психології обдарованості і творчості. У тексті наводиться актуальність даного підходу, перераховуються напрямки психологічних досліджень, в яких розкриваються окремі його сторони. Багатовимірний підхід розкривається з точки зору трьох основних сфер «Я»-концепції людини: душа, особистість, фізичне тіло у їх взаємозв'язку і цілісності. На основі цього наводиться розроблена багатовимірна модель психіки людини, яка є базовою у дослідженні й включає сім рівнів. Суть кожного з них коротко розкривається і наводяться результати дослідження стосовно психології обдарованості і творчості особистості.

Ключові слова: багатомірність, цілісність, особистість, обдарованість, творчість, «Я»-концепція.

Видра А.Г. Многомерный целостный подход к психологии одарённости и творчества личности. Стаття посвящена многомерному целостному подходу в прикладном аспекте к психологии одарённости и творчества личности. В тексте сообщается актуальность данного подхода, перечислены направления психологических исследований, в которых раскрываются отдельные его стороны. Многомерный подход раскрывается с точки зрения трёх основных сфер «Я»-концепции человека: душа, личность, физическое тело в их взаимосвязи и целостности. На основе этого описана разработанная многомерная модель психики человека, которая является базовой в исследовании и включает сем уровней. Суть каждого из них коротко раскрывается, и приводятся результаты исследования касательно психологии одарённости и творчества личности.

Ключевые слова: многомерность, целостность, личность, одарённость, творчество, «Я»-концепция.

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими практичними завданнями. Надбання психологічної науки є досить великими на сьогоднішній день. Для будь-якого спеціаліста у цій галузі необхідною є систематизація наукових знань, формування і розвиток цілісного світогляду, створення універсальної методології, яка дозволяє прийти до єдиної системи знань, здійснювати ефективну психологічну допомогу, розробляти учбові дисципліни психологічного циклу в оптимальній формі.

Останні дослідження і публікації, виділення невирішених питань загальної проблеми, якій присвячується стаття. Для сприймання цілісної картини даного підходу розглянемо його базові складові компоненти.

Цілісний підхід (холістичний від англ. holistic approach) як складова частина системного підходу в психології є достатньо розробленим у гештальтпсихології (Австрійська і Лейпцігська школи), у концепції Д.Б. Ельконіна, культурно-історичній концепції Л.С. Виготського, теорії діяльності О.М. Леонтьєва і С.Л. Рубінштейна, описовій психології В. Дільтея, гуманістичній психології, комплексних дослідженнях

психіки Б.Г. Ананьєва і В.С. Мерлина, в цілісно-особистісному підході до людини в роботах Н. Непомнящей та в інших.

Багатовимірний підхід застосовується у трансперсональній психології (Р. Монро, С. Гроф, К. Уилбер, Ч. Тарт, К. Селченко), гуманістичних теоріях особистості (А. Маслоу, К. Роджерс, В. Франкл, Г.О. Балл, І.Д. Бех, В.В. Рибалка), глибинній психології (К.Г. Юнг), духовно-орієнтованому підході (Е.О. Помиткін), багатомірній медицині (Л.Г. Пучко), нейропсихології (Р. Уолш, М. Познер), теорії психосинтезу (Р. Ассаджиоли), гіпнотерапії (М. Эриксон, М. Ньютон, Л.Л. Васильєв, Д. Кеннон, М.Р. Гинзбург), гуманній педагогіці (Ш.О. Амонашвили).

Третім компонентом є історія розвитку психологічних знань. Дослідники виділяють різні її етапи в залежності від підходів щодо визначення їх меж. Серед них відомий культурологічний підхід (В.А. Роменець), принцип об'єктивізму (Г. Еббінгауз) та інші. Нас зацікавив погляд на розвиток психологічної науки залежно від того, що було її предметом. У такому контексті виокремлюють чотири етапи: психологія як наука про душу; як наука про свідомість; як наука про поведінку; як наука про психіку. Ці етапи докладно розглянув у своїй роботі М.Й. Варій [3, с. 11-40].

Формулювання цілей і постановка завдань статті. В умовах співробітництва технологічного факультету Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка і Чернігівської Академії розвитку особистості і суспільства нами була створена школа практичної психології і психотерапії «Усвідомлення», на базі якої з 2010 року ми почали розробляти багатовимірну цілісну методологію. Цьому питанню у прикладному аспекті до психології творчості і обдарованості особистості присвячена стаття.

Виклад методики і результатів досліджень. Таким чином, природна «Я»-концепція людини включає три основні сфери її буття: душа, особистість, фізичне тіло в їх взаємозв'язку і цілісності. Дане твердження ми взяли як одне з базових у розробці багатовимірної цілісної методології. Відповідно була сформована багатовимірна модель психіки людини і ми здійснюємо дослідження її рівнів [4, с. 23-26]. Розглянемо цю модель і результати досліджень творчості на кожному рівні.

Модель складається з семи основних рівнів. Вищі рівні мають пріоритет, що виражає духовну сутність людини і умову її цілісності.

1. Джерело. Усе в Всесвіті є енергією (А. Ейнштейн). В енергії є джерело. Оскільки людина є частиною Всесвіту, то її це теж стосується.

На даному етапі розвитку людства своє джерело людина може пізнати, усвідомити, зрозуміти лише інтровертно. Цьому питанню присвячена велика кількість досліджень в різних галузях наук. Ми зосередилися на результатах досліджень гуманістичної, трансперсональної психології і гіпнотерапії. Провели подібні дослідження.

У дослідженні приймали участь ті, хто звертався за психологічною допомогою індивідуально, учасники семінарів-тренінгів, які були організовані школою практичної психології і психотерапії «Усвідомлення», а також студенти технологічного факультету, які навчаються за спеціальністю технічна творчість і виявили бажання прийняти участь у дослідженні. У глибоких гіпнотичних станах концентрації уваги учасників на своєму вищому «Я» їм задавалися запитання: «Що є твоїм початком, джерелом?»; «Опиши як ти відчуваєш джерело, які його якості?». На перше питання отримували різні відповіді,

частіше вони залежали від релігійних, наукових переконань, світогляду – Бог, Творець, Джерело, Поле абсолютної енергії та інші. На друге питання серед усіх учасників незалежно від переконань виявилися спільні моменти. Атрибутами джерела називалися: усвідомлення себе, любов, радість, творчість, щирість. Такі ж результати отримали у подібній роботі М. Ньютон [9], Р. Монро [7], Д. Кеннон та інші.

Таким чином, творчість є базовим і невід'ємним елементом сутності людини, нерозривною із станом любові і радості, що є гармонійним станом людини, основою її благополуччя, а твердження І.А.Зязюна «Особистість починається з любові» стосується людини в цілому.

2. Душа. Усвідомлення себе як душі – частинки Джерела (наприклад, в християнстві душею вважається іскра Бога) – також відбувається інтровертно. На цьому рівні до атрибутів Творця додається усвідомлення своєї унікальності творчого потенціалу, неповторності, обдарованості, єдності з усім. Тому якщо ми говоримо про виховання, то потрібно розуміти, що цей процес стосується не тільки цілеспрямованого формування необхідних якостей особистості, але й допомоги людині у реалізації її творчого потенціалу.

Наприклад, проаналізуємо етимологічне значення слова «виховання». Це слово стародавнього слов'янського походження. Воно не походить від іншомовного слова (стародавньої грецької або латинської). Російське слово «воспитание» складається з таких частин «в» «ос» «питание». Якщо брати за основу старослов'янське тлумачення цього слова, то його значенням є «питание оси (внутренний стержень, внутреннее содержание, основа) человека». Українське слово «виховання» і схоже на нього білоруське «выхаванне» складається з частин «ви» і «ховання». Тобто щось сховане (запрятано), а ми виховуємо це. Отже, коли ми розглядаємо людину багатовимірною і цілісно, як душу, особистість (дух), тіло у єдності, то суть виховання полягає у виявленні і реалізації планів, інтересів душі, формуванні і розвитку якостей особистості як «інструменту» реалізації душевних намірів та здобуття досвіду з врахуванням особливостей тіла і специфіки його нервової системи.

3. Причинно-наслідковий рівень. У різних психологічних теоріях цей рівень також називаються каузальним (лат. *causalis* – причинність), детермінуючим, у східній філософії – кармічним (палі. *kamma* – «причина-наслідок, відплата», від санскр. *कर्मन्* «справа, дія, праця»). В ході психотерапевтичної роботи ми виявили, що даний рівень стосується розвитку досвіду душі, реалізації її потенціалу: базових інтересів, внутрішньої спрямованості щодо самовдосконалення відповідно своїй унікальності, обдарованості, якою вона наділена. Основними станами, які супроводжують усвідомлення на каузальному рівні, є радість і щирість. Що стосується творчості, то саме в таких станах відбувається осяяння, народження нових ідей. Цікавим фактом є те, що навіть коли відбувається осяяння причини невдачі у вирішенні творчого завдання, які ми давали на заняттях з психології творчості, то першим проявом був стан радості, а лише потім з'являвся настрій розчарування, досади тощо.

4. Ментальний рівень. Ця сфера психіки пов'язана з мисленням й більше стосується сфери особистості людини: думки, стереотипи мислення, його стилі, конвергентність або дивергентність, логіка сприйняття світу і т.д. Концентрування на цьому рівні супроводжується майже повною відсутністю емоцій, та проявляється у

роботі з моделями, формами, абстрактними об'єктами. Наприклад, людина, яка вирішує рівняння, виконує креслення, розробляє модель, проект, продумує послідовність створення об'єкта творчості.

5. Емоційно-почуттєвий рівень. Це сфера психіки людини, яка проявляється в образному мисленні, стереотипах поведінки, емоціях, почуттях, бажаннях, візуалізації, фантазіях і т.д. У психології творчості цей рівень достатньо представлений у результатах досліджень багатьох науковців, тому детально зупинятися у даній статті на цьому питанні не будемо.

6. Ефірний рівень. Ця сфера психіки не часто зустрічається у психологічних дослідженнях і більше згадується у філософських, східних тілесно орієнтованих напрямках психотерапевтичної роботи. Також на сьогоднішній день в науці існує багато розбіжностей щодо цього рівня. У психотерапевтичній практиці ми розглядаємо цей рівень як прояви відчуттів у проекції на тілі – нефізичні, але які відчуються ніби як фізичні. Наприклад, «важкість на плечах», «душа в п'ятки», «легкість на серці», «метелики у животі». В процесі допомоги ми орієнтуємося на їх в ході діагностики проблеми, а також після її вирішення, оскільки ефірні відчуття прямо відображають стан проблеми на вищих рівнях. Також у них відображаються стани творчості особистості. Наприклад, стан натхнення відображається в ефірному відчутті «наповненості в грудях», «ясності в голові», «легкості в руках» та ін.

7. Фізичний рівень. По суті усі психосоматичні явища демонструють вплив вищих (особистісних, душевних) рівнів по відношенню до нижчих – соматичних [8, с. 77]. Тому будь-яке втілення творчості або прояви обдарованості в матеріальному вигляді є прямим відображенням внутрішнього світу людини, вищих рівнів її буття. Одночасно сприймання людиною матеріальних об'єктів творіння відображається на кожному з вище зазначених рівнів її буття, на чому засноване творче спілкування і взаємодія.

Таким чином, багатовимірний цілісний підхід розглядає творчість і обдарованість як один з базових елементів людського буття, невід'ємну частину людської сутності, яка нерозривна із станом любові й радості, що є гармонійним станом людини, основою її духовного, особистісного і фізичного благополуччя.

Багатовимірна модель дає можливість аналізувати процес і результати творчості особистості на різних рівнях, виявляти джерела творчого натхнення, а також встановлювати причини проблем, які блокують реалізацію обдарованості.

На базі цього підходу і моделі нами був розроблений метод багатовимірної діагностики і корекції, який дозволяє це встановити і розробити варіанти вирішення проблем [15, с. 28]. Так у роботі зі студентами, які навчаються за спеціальністю технічна творчість, за допомогою цього методу ми допомагали їм усвідомити стан, процес і результати творчості на рівні душі, особистості й тіла: виявляли переконання (причинно-наслідковий рівень), думки і стереотипи мислення (ментальний рівень), емоційні стани (емоційно-почуттєвий рівень), нефізичні відчуття (ефірний рівень), які сприяють процесу творчості або навпаки, створюють перешкоди у творчості, роблять це складним процесом і потребують корекції. Ось деякі переконання, які сприяють творчості: «творчість – це легкість», «творчість – це відпочинок», «творити природно» та ін. Переконання, які не сприяють творчості: «творчі люди – бідні», «творити важко», «болісна творчість», «я не потрібен», «творчість критикують», «творчість безглузда» та ін. Оскільки переконання знаходяться на вищих психічних рівнях, то нижчі рівні

(ментальний, емоційно-почуттєвий, ефірний і фізичний) відповідають їм за змістом і якістю, що проявляється в думках, емоційних станах, відчуттях і в соматичі. Якщо відбувається корекція переконань, щире прийняття нових, конструктивних їх форм, то відбуваються зміни на нижчих рівнях.

Для прикладу наведемо один з випадків два випадки психотерапевтичної роботи з обдарованими студентами.

За допомогою звернулася студентка на ім'я Олена (ім'я змінене з етичних міркувань). Вона є обдарованою в художній сфері. Олена є популярним ілюстратором відомих літературних видань для дітей, її роботи замовляють для унікального оформлення сайтів ще з її шкільних років. Проблема, з якою вона звернулася, це суїцидальна поведінка, скарга на те, що їй важко знаходитись серед людей, спілкуватися в групі, а її талант – єдиний світлий проблиск в житті. В ході роботи ми виявили, що вона була небажаною дитиною і є такою досі. Переконавання, яке сформувалося внаслідок цього, а також є причиною проблеми, звучало так: «Я не потрібна». У гіпнотичному стані, в розмові з її вищим «Я» ми виявили, що такий хід життя Олени є запланованим і важливим для душі. Мета: «Навчитися любити, коли тебе ніхто не любить». Звертаємо увагу: талант Олени, художня обдарованість виконують в її житті роль прикладу любові, за рахунок чого вона може навчитися любити себе та інших навіть у таких складних соціальних умовах, в яких опинилась з народження. Саме поєднання соціального і художнього є шляхом до вирішення проблеми. Щодо суїциду Олена у зміненому стані свідомості вимовила наступне: «Самогубство – це крок назад, який вимірюється довжиною в -1 життя».

Після цього Олені знадобився деякий час щоб обміркувати отриману інформацію. Згодом вона зрозуміла, що з таким переконанням далі не зможе жити і вирішила продовжити роботу. Через декілька сеансів Олена прийняла інше переконання, яке «підказала» її підсвідомість: «Я гідна свого життя».

Ми мали змогу спостерігати за Оленою в умовах навчання і спілкування в студентській академічній групі, також безпосередньо спілкуватися з нею наступні півтора роки. Зміни, які ми помітили, проявлялися в прояві інтересу до одногрупників, людяності, допомозі тим, хто її потребував внаслідок гострих конфліктів, суперечок. Під час спілкування з Оленою вона висловлювала розуміння того, що навчитися любити себе не така легка і швидка справа, але в неї з'явився інтерес до свого життя і сенс жити далі.

Іншим прикладом є робота з одним із студентів-учасників дослідження на ім'я Роман (ім'я також змінене). Його переконанням було «творчість критикують». Він пише вірші. Це в свою чергу створювало бар'єри у вигляді негативних думок щодо процесу творення, таких же емоційних станів (замкненість, сором'язливість, зневіра у себе), відповідних відчуттів в процесі творчості і як наслідок свої твори студент або не показував, або почувався некомфортно, коли читав твори людям, або їх читали інші. В ході корекції студент прийняв нове переконання – «я потрібен». Це призвело до суттєвих змін, які дозволили юнакові творити легше, більш щиро, представляти свої твори на конкурсах, концертах, у соціальних мережах.

Висновки і подальші перспективи досліджень. Така корекція дозволяє не тільки знаходитись у гармонійному творчому стані, але й багатовимірно, цілісно

сприймати результати творчості, відчувати передані емоційні стани, думки, унікальні прояви душі людини.

Розкритий у даній статті підхід дає можливість багатовимірного розвитку творчих здібностей людини, її обдарованості, від усвідомлення внутрішньої унікальної сутності душі до втілення творчого задуму в матеріальному світі.

Список використаних джерел

1. Балл Г.А. Концепция самоактуализации личности в гуманистической психологии. – Киев – Донецк: «Ровесник», 1993. – 32 с.
2. Бех І.Д. Духовні цінності розвитку особистості // Педагогіка і психологія. – 1997. – №4. – С. 124-129.
3. Варій М.Й. Загальна психологія. Навчальний посібник / 2-ге видан., випр. і доп. – К.: «Центр учбової літератури», 2007.- 968 с.
4. Видра А.Г. Многомерная психоэнергетика: целостная методология познания мира и перспективы развития практической психологии // Парадигмы знаний у нову епоху: назустріч глобальним змінам: Матеріали 1-ї Міжнародної наукової конференції (Чернігів, 14 грудня 2012р.). – Чернігів: Чернігівський національний педагогічний університет імені Т. Г. Шевченка. – 2012. – С. 23-26.
5. Гроф С. Духовный кризис: Статьи и исследования. – М.: Изд-во «Эксмо-пресс», 1995. – 255 с.
6. Зязюн І.А. Педагогіка добра: ідеали і реалії: Науково-методичний посібник. – К.: МАУП, 2000. – 312 с.
7. Монро Р. Далекие путешествия. Перев. с англ. – К.: «София», М.: ИД «София», 2003. – 322 с.
8. Непомнящая Н. Целостно-личностный поход к человеку // Развитие личности. – 2002. – №4. – С. 61-81.
9. Ньютон М. Предназначение души. Жизнь между жизнями / Пер. с англ. К. Р. Айрапетян.- СПб.: Будущее Земли, 2002. – 384 с.
10. Помиткін Е.О. Духовний розвиток учнів у системі шкільної освіти: Науково-методичний посібник. – К.: ІЗМН, 1996. – 164 с.
11. Пучко Л.Г. Многомерная медицина. Система самодиагностики и самоисцеления человека. – 6-е изд., испр. и доп. – М.: АНС, 2001. – 432 с.
12. Рибалка В.В. Психологія розвитку творчої особистості: Навчальний посібник. – К.: ІЗМН, 1996. – 236 с.
13. Роджерс К. Взгляд на психотерапию. Становление человека. – М.: Изд. группа „Прогресс“, „Универс“, 1994. – 480 с.
14. Роменець В.А. Історія психологічної епохи Просвітництва. Навчальний посібник. – К.: Вища школа., 1993. – 568 с.
15. Славгородский В.Т. Метод многомерной психоэнергетической диагностики и коррекции (МПДК) // Парадигмы знаний у нову епоху: назустріч глобальним змінам: Матеріали 1-ї Міжнародної наукової конференції (Чернігів, 14 грудня 2012р.). – Чернігів: Чернігівський національний педагогічний університет імені Т. Г. Шевченка. – 2012. – С. 27-30.
16. Франкл В. Человек в поисках смысла. – М.: Прогресс, 1990. – 368 с.

Spisok vikorostanih dzherel

1. Ball H.A. Kontseptsyya samoaktualizatsyy lichnosti v humanistycheskoy psykholohyy. – Kyev – Donetsk: «Rovesnyk», 1993. – 32 s.
2. Bekh I.D. Dukhovni tsinnosti rozvytku osobystosti // Pedahohika i psykholohiya. – 1997. – №4. – S. 124-129.
3. Variy M.Y. Zahal'na psykholohiya. Navchal'nyy posibnyk / 2-he vydan., vypr. i dop. – K.: «Tsentr uchbovoyi literatury», 2007.- 968 s.
4. Vydra A.H. Mnohomernaya psykhoenerhetyka: tselostnaya metodolohyya poznanyya myra y perspektvyu razvytyya praktycheskoy psykholohy // Paradyhmy znan' u novu epokhu: nazustrich hlobal'nym zminam: Materialy 1-yi Mizhnarodnoyi naukovoyi konferentsiyi (Chernihiv, 14 hrudnya 2012r.). – Chernihiv: Chernihivs'kyu natsional'nyy pedahohichnyy universytet imeni T.H. Shevchenka. – 2012. – S. 23-26.

5. Hrof S. Dukhovnyy kryzys: Stat'y u yssledovanyya. – M.: Yzd-vo «Эксмо-press», 1995. – 255 s.
6. Zyazyun I.A. Pedahohika dobra: idealy i realiyi: Naukovo-metodychnyy posibnyk. – K.: MAUP, 2000. – 312 s.
7. Monro R. Dalekye puteshestvyaya. Perv. s anhl. – K.: «Sofyya», M.: YD «Sofyya», 2003. – 322 s.
8. Nepomnyashchaya N. Tselostno-lychnostniy pokhod k cheloveku // Razvytye lychnosty. – 2002. – #4. – S. 61-81.
9. N'yuton M. Prednaznachenye dushy. Zhyzn' mezhdzhu zhyznyamy / Per. s anhl. K. R. Ayrapetyan.- SPb.: Budushchee Zemly, 2002. – 384 s.
10. Pomytkin E.O. Dukhovnyy rozvytok uchniv u systemi shkil'noyi osvity: Naukovo-metodychnyy posibnyk. – K.: IZMN, 1996. – 164 s.
11. Puchko L.H. Mnohomernaya medytsyna. Systema samodiahnostyky y samoystselenyya cheloveka. 6-e yzd., yspr. y dop. – M.: ANS, 2001. – 432 s.
12. Rybalka V.V. Psykholohiya rozvytku tvorchoyi osobystosti: Navchal'nyy posibnyk. – K.: IZMN, 1996. – 236 s.
13. Rodzhers K. Vz'hlyad na psykhoterapyyu. Stanovlenye cheloveka. – M.: Yzd. hruppa „Prohress”, „Unyvers”, 1994. – 480 s.
14. Romenets' V.A. Istoriya psykholohichnoyi epokhy Prosvitnytstva. Navchal'nyy posibnyk. – K.: Vyshcha shkola., 1993. – 568 s.
15. Slavhorodskyy V.T. Metod mnohomernoy psykhoenerhetycheskoy dyahnostyky y korrektsyy (MPDK) // Paradyhmy znan' u novu epokhu: nazustrich hlobal'nym zminam: Materialy 1-yi Mizhnarodnoyi naukovoyi konferentsiyi (Chernihiv, 14 hrudnya 2012r.). – Chernihiv: Chernihiv's'kyi natsional'nyy pedahohichnyy universytet imeni T. H. Shevchenka. – 2012. – S. 27-30.
16. Frankl V. Chelovek v poyskakh smysla. – M.: Prohress, 1990. – 368 s.

Vydra A.G. Multidimensional holistic approach to psychology of personal creativity.

Multidimensional holistic approach of psychology of creativity within applied aspect is represented in the article. Rationales of the mentioned approach, as well as lines of psychological research are stated. The article supplies references on holistic approach as a part of system approach in psychology and multidimensional approach alongside. The basis of the current work are researches in Gestalt psychology, humanistic, descriptive, transpersonal psychology as well as cultural and historical perspective, psychosynthesis theory, activity theory, holistic-personal approach, psycho-oriented approach and hypnotherapy.

Multidimensional holistic approach is discussed from the point of view of three main spheres of self-conception in their interconnection: anima, personality, physical body, that is performed on the basis of stages analysis of psychology development history according to its subject matter. A multidimensional model of human psychic is figured out as a result, that is being a key point in the research and includes seven levels: source, anima, and cause and effect level, mental, feeling and emotional, ethereal and physical level which are combined in hierarchy system.

Current researches provide the following conclusion: creativity is natural for human, being an integral part within state of love and joy, making a harmony in human's state - that is a basis for one's well-being in relations, health, professional and mental development.

Experimental research was performed among students of specialty "Technical creativity". As a result, creativity encouraging factors, namely beliefs (cause and effect level), views and stereotypes of thinking (mental level), emotional states (feelings and emotional level), non-physical feelings (ethereal level) were singled out, as well as the factors which create barriers making creativity difficult and requiring correction.

Research shows that in case of beliefs correction and accepting of their new constructive forms, positive changes on the lower levels take place.

The approach discussed in the article gives an opportunity of multidimensional development of human's creative skills development, starting from internal uniqueness recognition – up to creative ideas realization in material world.

Key-words: *multidimensionality, holism, personality, giftedness, creativity, self-conception.*